

Arrest

nr. 106 681 van 12 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 18 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient bij aangetekend schrijven van 9 augustus 2012 een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 19 november 2012 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Deze

beslissing, die op 26 november 2012 aan verzoekende partij ter kennis wordt gebracht, is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesememorie” in. Artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;
- [...];
- 39/73 (,§ 1);
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet definieert de synthesememorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesememorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van artikel 39/81, vijfde en zesde lid van de Vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthese-

memorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

In casu beperkt verzoekende partij er zich in de ingediende synthesesemorie toe te verwijzen "*naar de middelen zoals ontwikkeld in het verzoekschrift tot nietigverklaring*". De ingediende synthesesemorie bevat zelfs geen herneming van de middelen zoals aangevoerd in het inleidende verzoekschrift.

Ter terechtzitting wijst verzoekende partij op – niet nader gespecificeerde – rechtspraak van de Raad van State en het Grondwettelijk Hof en betoogt dat hieruit volgt dat een loutere verwijzing in de synthesesemorie naar de middelen zoals opgenomen in het inleidend verzoekschrift kan worden aanvaard als samenvatting, zij het de meest korte die er kan zijn. Zij stelt dat een andere interpretatie strijdig zou zijn met de interpretatie dat een synthesesemorie een repliek moet kunnen zijn op de nota en dat een loutere verwijzing te meer is toegelaten nu de verwerende partij geen nota heeft overgemaakt.

Er is de Raad evenwel geen rechtspraak gekend waaruit zou volgen dat een loutere verwijzing in de synthesesemorie naar de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift dient te worden aanvaard als samenvatting van de middelen. Zoals hierboven reeds aangehaald dienen in de synthesesemorie de aangevoerde middelen te worden samengevat. Overeenkomstig artikel 38/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad ook uitspraak op basis van de synthesesemorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet, met andere woorden van de argumentatie zoals deze door de verzoekende partij in haar synthesesemorie is samengevat. Over een middel dat niet (meer) in deze samenvatting is opgenomen dient geen uitspraak te worden gedaan. Het volstaat dan ook niet te verwijzen naar het inleidend verzoekschrift of naar de hierin opgenomen uiteenzetting van de middelen (cf. RvS 26 oktober 2007, nr. 176.192). Het gegeven dat door de verwerende partij geen nota werd overgemaakt doet hieraan geen afbreuk.

Er kan ook geenszins worden aangenomen dat een loutere verwijzing in de synthesesemorie naar de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift dient te worden aanvaard op grond van de rechten van verdediging en op grond van het arrest nr. 88/2012 van het Grondwettelijk Hof van 12 juli 2012 (*BS* 10 september 2012), dat stelt dat de rechten van verdediging vereisen dat de verzoekende partij de mogelijkheid dient te hebben om haar argumenten ter repliek op de nota met opmerkingen te doen gelden in de synthesesemorie. In casu kan niet worden ingezien op welke wijze de rechten van verdediging in het gedrang kunnen komen nu, zoals verzoekende partij zelf ook aangeeft, de verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend. Enige repliek op de nota met opmerkingen was dan ook niet aan de orde. Er dient hierbij verder ook te worden benadrukt dat de verzoekende partij de keuze had om al dan niet te opteren voor het indienen van een synthesesemorie en dat van verzoekende partij kon worden verwacht dat zij enkel opteerde voor het indienen van de synthesesemorie indien dit zou bijdragen aan het debat. De synthesesemorie beperkt er zich louter toe te verwijzen naar de middelen zoals ontwikkeld in het inleidende verzoekschrift en gaat verder op geen enkele wijze nog concreet in op de zaak.

Uit voorgaande volgt dat de akte, die de verzoekende partij neerlegt als "*synthesesemorie*", niet voldoet aan de wettelijke definitie van dit begrip uit artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan enige middelen in de synthesesemorie, dient het huidig beroep verworpen te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS